

РЕШЕНИЕ

№ 13351

гр. София, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЦВ. М.

при участието на секретаря Т. Ц.

като разглежда докладваното от ЦВ. М. Гражданско дело № 20221110150079 по описа за 2022 година

Предявен е установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 3 ЗЧСИ за признаване за установено съществуването на парично задължение в размер на сумата от 3 613,01 лв., представляваща незаплатени такси и разноски по изпълнително дело № 2021....0401390/2021 г., съгласно издадена фактура № 71856/04.02.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 09.05.2022 г. до окончателното плащане, за която сума по ч. гр. дело № 24125/2022 г. по описа на СРС, 79 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 20.05.2022 г.

Ищецът ЧСИ Р. С. с рег. № на КЧСИ твърди, че е бил уведомен от вискателя по изпълнително дело № 2021....0401390/2021 г. - З.... че на 02.02.2022 г. длъжникът по него - ... му е изплатил дължимите по него суми, с изключение на таксите и разноските по ТТРЗЧСИ, които са в общ размер на 3 613,01 лв. Поддържа, че със съобщение с изх. № 2736/17.01.2022 г., ведно с приложена към него фактура № 71856/04.02.2022 г., обективираща начислените такси и разноски, длъжникът е поканен да му заплати останалите непогасени такива в 14-дневен срок от получаването, като същото му е надлежно връчено чрез а.... на 04.02.2022 г., но въпреки това до настоящия момент те не са били заплатени. Допълва, че от страна на ... е подадена жалба с вх. № 7376/18.02.2022 г., с която на основание чл. 435, ал. 2, т. 6 и т. 7 ГПК длъжникът е оспорил отказа му да прекрати изпълнителното дело, като с нея са били оспорени и част от определените разноски, обективирани във фактура № 71856/04.02.2022 г., но с решение № 38/25.03.2022 г., постановено по гр. дело № 58/2022 г. по описа на Окръжен съд – Кърджали, същата е оставена без уважение. Заявява, че във връзка с образуваното изпълнително дело е извършил изисканите от страна на вискателя изпълнителни действия, начислявайки в тежест на длъжника и съответните такси и разноски съгласно ТТРЗЧСИ и чл. 79, ал. 3 ЗЧСИ, които счита за дължими, тъй като плащането на паричните задължения е извършено от него след започване на изпълнителното дело, т. е. след предявяване от страна на вискателя на изпълнителния лист пред съдебния изпълнител. Правният си интерес от предявяване на иска обосновава с наличието на подадено от страна на ... възражение по чл. 414 ГПК срещу заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК от 20.05.2022 г., издадената по ч. гр. дело № 24125/2022 г. по описа на СРС, 79 състав, поради което отправя искане да бъде признато за установено, че ответникът му дължи претендираната сума, предмет на същата, а

именно: 3 613,01 лв. Претендира и разноси.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът ... е подал отговор на искова молба, с който оспорва иска по основание и размер. Оспорва разходите, обективирани във фактура № 71856/04.02.2022 г., както и основанията за начисляване на същите, респ. тяхното извършване. С тези съображения отправя искане за отхвърляне на предявения иск.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните не се спори, а от представеното съобщение с изх. № 2736/17.01.2022 г. се установява наличието на висящо изпълнително дело № 2021....0401390/2021 г. по описа на ЧСИ Р. С. с рег. № на КЧСИ, страни по което са - взыскател и ... - длъжник.

Видно от текста на съобщението, адресирано до ответното дружество, съдебният изпълнител го уведомява, че с молба с вх. № 4487/04.02.2022 г. взыскателят е съобщил, че задължението по изпълнителното дело е било заплатено, поради което същият е поискал неговото прекратяване след погасяване на дължимите такси по ТТРЗЧСИ към съдебния изпълнител. Посочва се още, че дължимите такси в полза на ЧСИ Р. С. са в общ размер на 3 613,01 лв. с ДДС по издадена съгласно чл. 79 ЗЧСИ сметка и фактура № 71856/04.02.2022 г., като същите са платими по посочената в съобщението банкова сметка в 14-дневен срок. Видно от ръкописното отбелязване в долния ляв ъгъл на документа, съобщението, ведно с приложенията към него, а именно: сметка и фактура № 71856/04.02.2022 г., са получени от името на ..., чрез а...., на 04.02.2021 г., който факт същият е удостоверил с подписа си.

В представената сметка № 71856/04.02.2022 г. са обективирани начислените от страна на ЧСИ Р. С. с рег. № на КЧСИ такси и разноси по изпълнително дело № 2021....0401390/2021 г. по описа на същия, а именно: по т. 1 от ТТРЗЧСИ в размер на 20 лв. - за образуване на изпълнителното дело, по т. 2 от ТТРЗЧСИ в размер на 100 лв. - за цялостно проучване на имущественото състояние на длъжника, набавяне на данни, документи, книжа и други, както и за определяне начина на изпълнение, по т. 5 от ТТРЗЧСИ в размер на 140 лв. - за изготвяне и връчване на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа, включително за връчване на изявление на взыскателя по чл. 517, ал. 2 и 3 ГПК, по т. 11 от ТТРЗЧСИ в размер на 50 лв. - за присъединяване на взыскател, по т. 9 от ТТРЗЧСИ в размер на 1 515 лв. - за налагане на заповед без извършване на опис включително върху дял от търговско дружество по чл. 517, ал. 1 ГПК, по т. 4 от ТТРЗЧСИ в размер на 1 010 лв. - за изпращане по пощата на призовка, препис от жалба, уведомление и книжа, по т. 12 от ТТРЗЧСИ в размер на 30 лв. - за изготвяне на сметка за размера на дълга, по т. 31 от ТТРЗЧСИ в размер на 21 лв. - за допълнителни разноси - 12 броя пощенски пратки и по т. 26 от ТТРЗЧСИ в размер на 124,84 лв. - за изпълнение на парично вземане от 1 310,45 лв., или общо 3 613,01 лв. с ДДС. Видно от ръкописното отбелязване в долния ляв ъгъл на документа, справка е получена от името на посоченото в нея като задължено лице - ..., чрез а...., който факт той също е удостоверил с подписа си.

От фактура № 71856/04.02.2022 г. се изяснява, че ЧСИ Р. С. с рег. № на КЧСИ е осчетоводил като задължение към себе си начислените за сметка на ... такси и разноси по изпълнително дело № 2021....0401390 по описа на същия.

Установява се още, че с решение № 38 от 25.03.2022 г. по гр. д. № 58/2022 г. по описа на Окръжен съд - Кърджали, е оставена без уважение подадената чрез а.... от ..., в качеството му на длъжник по изпълнително дело № 2021....0401390/2021 г. по описа на ЧСИ с рег. №, жалба срещу определените по производството разноси, обективирани в сметка и фактура № 71856/04.02.2022 г., което видно от отбелязването върху него, решението е влязло в законна сила на 25.03.2022 г.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът формира

следните правни изводи:

По иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 3 ЗЧСИ

Основателността на иска се обуславя от установяване от ищеца наличието на следните предпоставки: 1/ образуване на твърдяното изпълнително дело № 2021....0401390/2021 г. по описа на същия; 2/ плащането на сумите по него страна на длъжника в полза на вискателя, както и момента, в който е станало това; 3/ начисляването на твърдяните такси по ТТРЗЧСИ в посочения размер.

В случая, въз основа на данните, които се извличат от ангажираните по делото писмени доказателства - съобщение с изх. № 2736/17.01.2022 г., ведно с приложенията към него – сметка и фактура № 71856/04.02.2022 г., а и предвид фактическите констатации, съдържащи се в решение № 38 от 25.03.2022 г., постановено по гр. д. № 58/2022 г. по описа на Окръжен съд - Кърджали, също приобщено към доказателствената съвкупност, съдът приема за безспорно установен фактът относно наличието на висящо изпълнително дело № 2021....0401390/2021 г., страни по което са 3.... в качеството на вискател, и ..., в качеството на длъжник, както и, че с извършено от ответника на 02.02.2022 г. плащане на сумата от 1 310,45 лв. претенцията, предмет на същото, е била изцяло заплатена от него. Нещо повече, по отношение на така посочените обстоятелства липсва изрично оспорване от ответника с отговора на исковата молба, който е изградил защитната си теза в процеса единствено въз основа на твърдението, че начисляването от страна на съдебния изпълнител на такси и разноски по ТТРЗЧСИ, обективирани в сметка и фактура № 71856/04.02.2022 г., е било незаконосъобразно извършено, както и, че същите не са били реално направени от него.

В тази връзка следва да се отбележи, че безспорно възложената от страна на държавата на частните съдебни изпълнители функции да осъществяват принудително изпълнение на изискуеми граждански притезателни права, не отнема характера на събираните от тях такси на частноправни вземания, тъй като по естеството си те представляват възнаграждение за извършените от тях процесуални действия. Този извод следва и от разпоредбата на чл. 79, ал. 3 ЗЧСИ, с която изрично се предвижда, че за дължимите неплатени такси и разноски частният съдебен изпълнител може да поиска издаване на заповед за изпълнение по чл. 410, ал. 1 ГПК, независимо от размера на вземането. Това означава, че дължимите на частния съдебен изпълнител такси може да не са предварително събрани (авансово) от него, респ. да са реално извършени като разход. Аргумент в подкрепа на такъв извод се извлича от възприетото с решение № 601/07.07.2009 г. по гр. дело № 348/2009 г., IV г. о. на ВКС становище, че таксите, събрани от частните съдебни изпълнители съставляват възнаграждение, което се изплаща на съдебния изпълнител за извършените действия, поради което събирането им в хода на принудителното изпълнение, а не при образуване на изпълнителното дело, не съставлява нарушение на чл. 33 от Тарифата.

На следващо място, изрично в разпоредбата на чл. 79, ал. 1 ГПК се предвижда, че разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен в случаите, когато: 1. делото се прекрати съгласно чл. 433, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство, 2. изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда; 3. разноските, направени от вискателя, са за изпълнителни способности, които не са приложени, а съгласно ал. 2 на същата когато таксите по изпълнението не са внесени от вискателя, се събират от длъжника. Следователно, анализът на посочените разпоредби показва, че при плащане след образуване на изпълнителното производство, разноските по него винаги са за сметка на длъжника и същите се събират от него – в този смисъл е и решение № 266/19.12.2013 г. по гр. дело № 1427/2012 г., IV г. о. на ВКС. В случая, именно такава е и настоящата хипотеза, доколкото по делото се установява, че на 02.02.2022 г. длъжникът ... е извършил плащане на сумата от 1 310,45 лв. по вече висящото изпълнително дело, с което претенцията на вискателя Златка Костадинова е била изцяло удовлетворена, без обаче да има данни едновременно с това тя да е погасила и начислените

от страна на съдебния изпълнител такси и разноски по изпълнението, поради което правнозадължено лице за тяхното заплащане се явява именно длъжникът по него. Изключение от принципа, че таксите по принудителното изпълнение се дължат от длъжника се съдържа в чл. 53, ал. 2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, а именно: държавният съдебен изпълнител не събира такса върху сумата, която длъжникът е погасил в срока за доброволно изпълнение, но тя не намира приложение в настоящия случай. Щом като изпълнителният лист е предявен пред ЧСИ, дори и когато длъжникът изпълни в срока за доброволно изпълнение, то той дължи разноските за извършените необходими действия по изпълнителното дело, включително и окончателната такса по чл. 26 от ТТРЗЧСИ, като без значение е дали плащането е извършено пряко на вискателя или сумата е постъпила по изпълнителното дело. Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че в хипотезата на доброволно плащане след образуване на процесното изпълнително дело № 2021....0401390/2021 г. по описа на ЧСИ Р. С. с рег. № на КЧСИ, именно ответникът ... следва да заплати разноските по него. Що се отнася до техния размер, съдът приема, че същият се установява от представените по делото сметка и фактура № 71856/04.02.2022 г., надлежно съобщени на длъжника, като с оглед наличието на влязло в сила решение № 38 от 25.03.2022 г., постановено по гр. д. № 58/2022 г. по описа на Окръжен съд - Кърджали, с което подадената от него жалба срещу определените от съдебния изпълнител разноски е оставена без уважение, настоящият съдебен състав се счита за обвързан от възприетия с този съдебен акт правен извод относно тяхната дължимост, както и основанията за начисляването им в посочените размери, поради което не следва да обсъжда този въпрос в рамките на процеса. По делото не се твърди, а и не се доказва плащане от ответника на сумата от 3 613,01 лв. с ДДС, на колкото според обсъдените по-горе сметка и фактура от 04.02.2022 г., издадени от ЧСИ Р. С. с рег. № на КЧСИ, се равнява стойността на подлежащите на възстановяване в негова полза от страна на длъжника такси и разноски по ТТРЗЧСИ.

Изложеното обосновава извод, че предявеният иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 3 ЗЧСИ се явява основателен и следва да се уважи изцяло.

Посочената по-горе сума следва да се присъди ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 05.05.2022 г. до окончателното плащане.

По отговорността за разноски:

В съответствие със задължителните разяснения, дадени с т. 12 на ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г., ОСГТК, ВКС, съдът следва да се произнесе по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. Предвид изхода на спора по предявения иск, то в полза на заявителя – ищец следва да се присъдят сторените разноски в производството по ч. гр. дело № 24125/2022 г. по описа на СРС, 79 състав, както и в исковото производство, които съответно възлизат на 707,91 лв. – платена държавна такса и адвокатско възнаграждение, както и на 722,26 лв. – платена държавна такса и адвокатско възнаграждение. При определяне на следващите в полза на заявителя – ищец разноски в производството по ч. гр. дело № 24125/2022 г. по описа на СРС, 79 състав, съдът съобрази факта, че в негова полза не се следват сторените такива, съразмерно с обезсилената част от заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК от 20.05.2022 г., в частта, с която длъжникът е осъден да му заплати сумата от 73,26 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 19.02.2022 г. до 03.05.2022 г., на основание чл. 415, ал. 5 ГПК - поради липсата на предявен за нея иск по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК. Реалното заплащане на претендираните от заявителя - ищец разноски за адвокатско възнаграждение съдът счете за доказано с оглед представените 2 броя договора за правна защита и съдействие съответно от 29.04.2022 г. (л. 6 от заповедното дело) и от 14.09.2022 г. (л. 8 от исковото дело), в които е отбелязано, че същите са заплатени в брой, поради което имат характер на разписки. Ответникът не претендира, а и не доказва извършването на разноски в производството по ч.

гр. дело № 24125/2022 г. по описа на СРС, 79 състав, поради което в негова полза не следва да му се присъждат такива, съразмерно с обезсилената част от заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК от 20.05.2022 г.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от ЧСИ Р. С. с рег. № на КЧСИ, с БУЛСТАТ и адрес на кантората:, срещу ..., ЕИК със седалище и адрес на управление:, установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 3 ЗЧСИ, че ... дължи на ЧСИ Р. С. с рег. № на КЧСИ сумата от **3 613,01 лв.**, представляваща незаплатени такси и разноски по изпълнително дело № 2021....0401390/2021 г., съгласно издадена фактура № 71856/04.02.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 09.05.2022 г. до окончателното плащане, за която сума по ч. гр. дело № 24125/2022 г. по описа на СРС, 79 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 20.05.2022 г.

ОСЪЖДА ..., ЕИК със седалище и адрес на управление: да заплати на ЧСИ Р. С. с рег. № на КЧСИ, с БУЛСТАТ и адрес на кантората:, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **707,91 лв.**, представляваща разноски в производството по ч. гр. дело № 24125/2022 г. по описа на СРС, 79 състав, както и сумата от **722,26 лв.**, представляваща разноски в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____